

Hvordan bliver man terrorist!

*Uanset hvad, så ville jeg også have abdiceret, hvis det var mig, der var pave.
Hvad sjov er der ved at være den evige toer, second to one, hvor det drejer sig
om at være second to none?*

De øjne, du ser dig selv i, bestemmer hvem du er.

Evnen til at forgude og skabe guder i sit billede, den er menneskelig.

Insinuering og begrundet mistanke

Mistanken – om at de katolske præsters gud dybest set bare er et postulat, som institutionen har nærret sig ved at holde op for verden i de tusindvis af år, hvor katolske præster har voldtaget mindreårige disciple – den er ikke til at slippe fri af. Den er begrundet, og kan ikke fortrænges med forbudet mod at fremføre ”den slags”, med illegitime indskrænkninger af ytringsfriheden, blasfemiparagraffer og fanden og hans pumpestok.

Begrundelsen for mistanken

Der er en umiddelbar og naturlig forklaring på, hvorfor der er så mange pædofile præster¹. De må ifølge deres tro ikke udleve sin seksualitet, hverken hvis de er til kvinder, mænd eller børn. Hvis de således er til voksne kvinder og eller mænd, er der en naturlig forklaring på, hvorfor deres seksualitet perverteres og ender op i misbrug af mindreårige. Og hvis de som udgangspunkt er pædofile,

¹ https://www.google.dk/#hl=da&output=search&client=psy-ab&q=p%C3%A6dofile+pr%C3%A6ster&og=p%C3%A6dofile+pr%C3%A6ster&gs_l=hp.12..3231.7044.0.9636.16.16.0.0.0.111.1309.14j2.16.0...0.0...1c.1.5.psy-ab.ymRp-wa-Dyts&pbx=1&bav=on.2.or.r_gc.r_pw.r_cp.r_qf.&bvm=bv.43148975.d.Yms&fp=3ffdd334c18a480e&biw=1671&bih=783

så forklarer det, at de vælger at blive præst i en institution, der er kendt for sin lange tradition for at tolerere den slags i det skjulte. Alle veje fører til Rom.

Rom

Paven overlod det forleden til konklaven af kardinaler at finde sin afløser. Al-verden har fordømt det katolske samfunds mange sexforbrydelser, Vatikanets forsøg på at dække over dem. Nu venter man så på den hvide røg imens den sorte stinker omkring institutionen.

Den katolske stat og institution er syg, anfægtet og presset fra alle sider. Men medierne har haft svært ved at få det sagt, som det er, nemlig at paven simpelt hen ikke kunne klare presset længere. I stedet har man bragt hans forklaring, at han fulgte et højere kald og at han fysisk ikke kunne længere.

Det forhold, at han bare er en nedstigende taber som så mange andre, det kommer ikke frem, takket være en misforstået loyalitet over for religionen. Man har godt nok gjort det til en vane at bespotte, håne og dæmonisere religionen, men lader det kun gå ud over islam. Det siger en del om den herskende orden, trykkefrihedsselskabet og dets kampagner i medier og politiske partier, men kun lidt om islam.

Terrorens rødder

Forsøget på at se terrorens væsen, som noget der pr. definition og eksklusivt tilhører islam, er karakteristisk for den vestlige verdens forsøg på at beskrive sig selv som dens modsætning. Det er vestlig terror, der har sin kognitive adfærd i den succes, der suverænt har udviklet sig som sin egen største trussel, nemlig vestens på så mange måder selvnegerende og patetiske succes.

Det er de økonomisk højtflyvende, den vestlige verdens bæreme af succesfulde individualistiske individer og konklaver af kapitalkoncentrationer, der står som vor verdens nedstigende tabere. Og ikke nok med, at disse tabere truer med at falde, de tenderer mod at tage alt andet med i faldet. Intet ved siden af, intet efter. Det er vores verden eller intet, synes disse tabende vindere, terrorister at tænke.

De nedstigende tabere kommer til verden som terrorister ved den tilbudtes øjne, lige som lykken. Den vestlige verden lider under et sygt præstationsprincip, hvor man tilstræber væksten, men skaber mangel på livsrum som følge.

De fleste mænd, der har opnået en hvis alder, ved, at deres selvværd i perioder har været betinget af en ganske jordisk men forgudet kvinde. Og da hun ikke længere var afgørende for selvværdet, var det ude med hende som guddom.

Fundamentalisterne blev skabt ved tabet, hvor den falske gud tog over, som billedet på den eneste ene. Almindelige mænd og kvinder kender til det guddommelige, som lykken der kommer og går. Livet består af lykke og ulykke, men fundamentalisterne bliver stående ved tabet, der udgør deres væsen.

Som ung var suset fra hendes hovedpulsåre lige under maveskinnet fyldestgørende. Stedets storhed med sit løfte om lyst kunne få ungersvendens mod til at svigte, lige som lugten, varmen og smagen under dynen fik ham til at forsvinde i lykken for en tid. Selvforglemmelsen i lykken kombineret med kravet om at skulle præstere over for lystens alter er grundstrukturen i den arketypisk skabende begivenhed, der sætter forskellen mellem den lykkelige og den nedstiggende taber, terroristen. Almindeligt sunde mennesker kender både lykken og ulykken, får det hele, men deres modsætning, fundamentalisterne, de troende, som de findes i alle de tre store monoteistiske religioner, er defineret af tabet, offeret, livets erstatning af billedet på det absolutte, løgnet.

Angsten for at blive vejet for let i akten kunne give sig udslag i en selvopfyldende profeti. I stedet for lykken, så kom stalkeren til verden, som afmægtig terrorist, der i sine drømme her efter var dømt til at vende tilbage til åstedet, det sted hvor han tabte og blev skabt som terrorist. Således var det hans indre dæmon, der herskede, når han forkyndte sin tro på den absolutte. Han kunne ikke leve med erkendelsen af, at der er andet og mere end erstatningen for hans tabte lykke.

Det at være terrorist er ikke værd at længes efter. Men den tilstand, hvor også terroristen kommer til verden, er værd at erindre sig og længes efter.

Det demokratiske system har sat det adækvate udtryk for den almindelige økonomiske og sociale udvikling i verden, med Beppe Grillo,² der indtager den intellektuelt distancerede og ironiske position i forhold til elendigheden. Han vil ikke forlænge Mario Montis og EU's forbrydelser mod italienerne. Han kalder elendigheden ved navn, hvor medierne igen vender tingene på hovedet, og siger at det er ham, Grillo, der er problemet.

Medierne er på terrorens side

Det er selvfølgelig den monetære og monetaristiske union, der er problemet sammen med korrupsionen i de gamle magteliter i alle de stærkt patriarkalske lande i Sydeuropa. Men det kan medierne ikke få sat ind i de rigtige proportioner. De er derfor elendighedens forlængelse.

Opgøret med katolicismen og EU er nødvendigt. Men det gider medierne ikke tale om. Under dække af kampen for ytringsfriheden fortrænger de opmærksomheden fra de egentlige udfordringer, fortsætter med blasfemiske udfald mod deres foretrukne dæmon, islam, alt imens den vestlige verdens indre dæmoner hersker uhæmmet.

Jagten på succes har ført til ekstrem høj arbejdsløshed samtidigt med historiske prisstigninger på kapitalværdierne (gigantisk social ulighed), forsvindende biodiversitet, mangel på ressourcer og ødelæggelsen af jordens klima, korrupsion i toppen af samfundet, der nærer sig ved at bestikke sig selv, hinanden og sine

² <http://www.spiegel.de/politik/ausland/grillo-prophezeit-italiens-zusammenbruch-a-886494.html>
http://economia.elpais.com/economia/2013/03/01/agencias/1362132973_485327.html

nærmeste bl.a. m. skattelettelser i toppen, pisk over for bunden, privilegier for den internationale og overnationale økonomiske elite.

Mvh. Steen
Odense d.3/3 2013